

La ciutat de Tortosa pren les regnes de l'independentisme a l'Ebre

CiU, ERC i ICV aproven sol·licitar al Parlament que sotmeti a votació la independència

A. CARALT

L'Ajuntament de Tortosa s'ha convertit en un dels primers grans consistoris de Catalunya i el primer de les Terres de l'Ebre que aprova una moció –per 16 vots a favor i 5 en contra– que sol·licita al Parlament que sotmeti a votació la independència de Catalunya. La capital ebreca, d'un històric tarannà conservador, es converteix així de manera inesperada en capdavantera d'un moviment secessionista que molts ja consideren imparabla.

La moció presentada pel grup d'ERC fou retocada i aprovada per ICV i pel grup majoritari de CiU, que governa en solitari a la ciutat amb majoria absoluta. Fora de l'acord es van situar PSC, PP i PXC.

El text s'allunya de la moció aprovada a l'Ajuntament de Vic ja que no inclou entre els acords la declaració de la ciutat com un 'territori català lliure'. El text tortosí no es declara tampoc explícitament favorable a la independència però sí que insta el Parlament que sotmeti a votació la declaració unilateral de sobirania nacional de Catalunya i convoqui, si escau, un referèndum sobre la independència. En el punt següent de l'acord també insta la cambra catalana a prendre les mesures 'per ordenar la transició fins a la constitució formal de l'estat català'.

La moció, que alguns consideren històrica, és un pas més en la política obertament sobiranista dels màxims responsables del govern local, la regidora i diputada al Parlament Mertixell Roigé i l'alcalde, Ferran Bel, alhora vicepresident de l'Associació de Municipis per a la Independència.

Bel ha destacat que el 76 per cent dels regidors han donat suport a una moció pel «dret a decidir sense terminis». I és que el text incorporava inicialment un termini de dos mesos per fer la votació, condició que no acceptava CiU. Tot i això, el portaveu republicà, Josep Felip Monclús, valora que allò aprovat «és molt important» i que els grups que hi han donat suport ho han fet

Imatge del plenari celebrat dilluns a la nit on s'aprovà la moció proindependentista de Catalunya. FOTO: ACN

Ni catalans ni valencians, tortosins

DANIEL ARASA
Periodista

Si el meu pare i els de la seva generació visquessin i mantinguessin en plenitud les seves facultats, no s'ho creurien. O es moririen de l'ensurt. Aquella Tortosa de la qual ells sempre havien sentit a dir que 'no som catalans ni valencians, som tortosins', aquella zona on el sentit de ser espanyols ni tan sols no es qüestionava sinó que ni es plantejava per obvi, resulta que ara es abandera da pel 'dret a decidir' la independència de Catalunya i es declara 'territori català lliure', fent la competència a Vic. És inqüestionable que en tot el territori català s'ha produït un increment de l'independentisme en els darrers anys, però el cas de Tortosa –i d'una manera bastant general encara que no homogenia a totes les Terres de l'Ebre– és més simptomàtic, pel clar predomini històric de l'espanyolisme i per tractar-se d'una societat clarament conservadora en tots els camps. Fins i tot en l'etapa democràtica, Alianza Popular va estar a prop de governar la ciutat, sent l'única de

població de certa importància a Catalunya abans dels èxits populars recents a Badalona i Castelldefels.

Què ha passat en les darreres dècades per a un capgirament tan espectacular? Trenta anys de TV3 i de canvis en l'ensenyament han capgirat les tendències de la història, perquè han canviat els sentiments de les persones. La pàtria gran, que era indiscutiblement Espanya, ha deixat de ser-ho per a molts. Però, a més, les Terres de l'Ebre han tingut una revolució particular, la derivada del Pla Hidrològic, la lluita de l'Ebre que va convertir gent pacífica en lluitadors com gats panxa cap amunt. Sumat o enllaçat amb la sensació de greuge històric que tenen aquestes comarques perquè el desenvolupament ha estat molt menor que, per exemple, a la part nord de la província de Tarragona, els fa receptius a la protesta, l'aspiració a un canvi. Ara, a més, la crisi. La independència catalana pot aparèixer com un horitzó de fortuna.

Se suma un element fonamental, el lideratge. Al front de l'Ajuntament de Tortosa, Convergència i Unió té persones que exerceixen un indubtable lideratge i han

apostat fort per l'independentisme.

La Tortosa oficial és independentista. Però, ho és la població? Entre els joves el percentatge és alt. Més dubtes en tinc de les d'edat madura i de la gent gran. Una qüestió en part generacional, però també per aquell instint de desconfiança tan arrelat. En les converses del carrer, no dic de cafè perquè no vaig als cafès, les expressions no són tan unànimes com a l'Ajuntament.

Alguns saben que el camí cap a una possible independència no és bufar i fer ampolles. Anar a manifestar-se és fàcil, pronunciar-se en un ajuntament també. Quedar les indústries catalanes sense bona part del seus mercats, estar fora de la Unió Europea durant uns anys, tenir en una primera etapa amb risc per pagar les pensions... ja és una altra cosa.

Com que assumptes tan importants no es decideixen en manifestacions sinó a les urnes, també a Tortosa em fa detectar que a les consultes decisòries no serà tan majoritari aquest independentisme com el que anuncien algunes enquestes i proclamen diversos mitjans de comunicació.

LES REACCIONS

'La moció és coherent amb el que pensa el govern local. Ara bé, les ovelles es compten votant. Cal un referèndum o eleccions'

Wifredo Miró Secretari UGT

'Allò que avui en dia és natural no ho era anys enrere. Sóc partidari del dret a expressar-se però crec que ara no és el moment adequat'

Emilio Castellà Empresari

'Em sembla bé el sentiment independentista, però el cas de l'Ebre no hi té relació. Els canals Xerta-Sénia i Segarra-Garrigues els promou Catalunya'

Manolo Tomàs Antitransvasista

«perquè volen la independència de Catalunya». El PSC votà en contra perquè es consideren federalistes mentre el PP argumentà que «ara no toca» debatre aquests assumptes.

Preguntar-ho als ciutadans

La reacció entre la societat tortosina fou ahir tranquil·la. La ciutat mai no s'ha considerat obertament independentista i això és traduït amb les escasses, encara que cada cop més visibles, estelades penjades als balcons de les façanes.

Entre els comerciants, una de les veus més autoritzades era la d'Àngel Barceló, president de l'associació de comerciants del nucli antic. No li sembla mala-